

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW
SC6/0681/3/UOC/12373

Warszawa, dnia 12 października 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Grzegorz Schetyna

W odpowiedzi na dezyderat nr 6 Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka uchwalony na posiedzeniu w dniu 3 sierpnia 2010 r. uprzejmie wyjaśniam.

Przepis art. 105 pkt 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) stanowi, że zwolnienie funkcjonariusza celnego ze służby może nastąpić w przypadku upływu 12 miesięcy okresu zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli nie ustąpiły przyczyny będące podstawą zawieszenia.

Przyczyną obligatoryjnego zawieszenia funkcjonariusza celnego w pełnieniu obowiązków służbowych na okres nie dłuższy niż 3 miesiące jest wszczęcie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub karnego skarbowego w sprawie o umyślne przestępstwo skarbowe. Okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych w szczególnie uzasadnionych przypadkach można przedłużyć do czasu zakończenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego. W przypadku upływu 12 miesięcy takiego zawieszenia, gdy nadal trwa postępowanie karne lub karne skarbowe można zwolnić funkcjonariusza ze służby.

Wydanie decyzji w sprawie zwolnienia ze służby w oparciu o wyżej wskazaną podstawę prawną nie jest uzależnione od określonego etapu postępowania karnego ani też orzeczenia o winie funkcjonariusza przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie.

Należy zauważyć, że decyzje fakultatywne wydawane w oparciu o art. 105 pkt 10 ustawy o Służbie Celnej nie mogą być podejmowane w sposób dowolny. W sprawach o zwolnienie ze służby stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego normującego szczegółowo tryb postępowania poprzedzającego wydanie rozstrzygnięcia w sprawie, a także niezbędne elementy decyzji. Fakultatywny charakter podstawy zwolnienia ze służby skutkuje powinnością dokładnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy i należytego uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia. Decyzja wydawana na podstawie przepisu art. 105 pkt 10 ustawy o Służbie Celnej, którego zastosowanie oparte jest na zasadzie uznania administracyjnego, nakłada na organ obowiązek należytego przedstawienia w uzasadnieniu rozstrzygnięcia powodów skorzystania lub nieskorzystania z przysługującego organowi administracji uprawnienia w danej

konkretniej sprawie. Również w każdym przypadku przy podejmowaniu decyzji o zwolnieniu organ ma obowiązek rozważenia zarówno interesu społecznego jak i słusznego interesu strony. Podkreślić należy, że decyzje te podlegają kontroli instancyjnej, która należy do Szefa Służby Celnej. W trybie odwoławczym do Szefa Służby Celnej wpłynęło 107 odwołań w sprawach dotyczących zwolnienia ze służby w oparciu o ww. podstawę prawną. Wszystkie przypadki są dokładnie badane i w sytuacji stwierdzenia uchybień czy braku wystarczającego materiału dowodowego, są uchylane. Spośród rozpatrywanych w postępowaniu odwoławczym spraw utrzymanych w mocy zostało 31 decyzji, 52 zaś uchylone i przekazane do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Sprawy te zostały przekazane do ponownego rozpatrzenia z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części. Ponadto ostateczne decyzje Szefa Służby Celnej podlegają kontroli sądów administracyjnych, które ponownie badają ich zgodność z przepisami prawa w tym także czy podjęte rozstrzygnięcie mieści się w granicach uznania administracyjnego. Do sądu administracyjnego zostało przekazanych 14 skarg na decyzje Szefa Służby Celnej. Do dnia dzisiejszego żadna ze spraw nie została rozstrzygnięta.

z powodzeniem

Z upoważnienia Ministra finansów
PODSEKRETARZ STANU

Jacek Kapica

PG VII G 070/19/10

Pan

Grzegorz Schetyna

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z przesłanym przez Pana Marszałka dezyderatem nr 6 Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, uchwalonym w dniu 3 sierpnia 2010 r. w sprawie przewlekłości postępowań przygotowawczych prowadzonych przeciwko funkcjonariuszom służby celnej przedstawiam następujące stanowisko.

Wszystkie postępowania karne prowadzone w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury w okresie od 1 września 2008 r. do 30 czerwca 2010 r. w sprawach przeciwko funkcjonariuszom celnym podejrzanym o przyjmowanie korzyści majątkowych zostały poddane analizie pod kątem długotrwałości wykonywanych czynności procesowych.

Badanie to wykazało, że większość śledztw dotyczących podmiotowego zakresu istotnie toczyło się przez znaczny okres czasu.

Długotrwałość prowadzonych postępowań karnych była uzasadniona i wynikała z obszerności zebranego materiału dowodowego, konieczności uzyskiwania dokumentacji celnej, procedur związanych z właściwym wykorzystaniem w toku procesu karnego materiałów oznaczonych różnymi klauzulami tajności oraz weryfikacją linii obrony osób podejrzanych.

Badane postępowania miały charakter wielowątkowy i wieloosobowy.

Informuję Pana Marszałka, iż tylko w toku jednego śledztwa ujawniono uchybienia dotyczące nieuzasadnionej przewlekłości postępowania karnego. W

spc — 20101001 — d6

sprawie tej przewlekłość postępowania stwierdził nadto w stosownym orzeczeniu sąd rozpoznający skargi podejrzanych.

Mając powyższe na uwadze podjęto stosowne działania, które w przyszłości winny zapobiegać tego typu nieprawidłowościom ujawnionym w pracy podległych mi prokuratorów.

Stałą troską Prokuratora Generalnego oraz wszystkich prokuratorów jest zapewnienie właściwego toku prowadzonych postępowań karnych oraz wysokiego poziomu merytorycznego wykonywanych czynności procesowych.

WZ
PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Jamrogiewicz